

DZIECI ŚWIATA

Dzieci na całym świecie chętnie wspólnie się bawią. Bez podziałów i niesnasek. Posłuchajcie wiersza o dziecięcej tolerancji, której powinni uczyć się i dorośli.

Polak, Chińczyk, Afrykanin,
Słowak, Turek i Indianin,
wszyscy klaszczą dziś wesoło,
robią wspólne duże koło.
My jesteśmy dzieci świata,
choć wyglądem się różnimy,
zawsze chętnie i wesoło
wspólnie, razem się bawimy.
Ja z południa, on z północy,
wszędzie dni, są wszędzie noce,
wszędzie miasta, wszędzie wioski,
gdzie by oczy nie poniosły.
Czarna, żółta, mlecznobiała,
każda buzia jest wspaniała,
każda buzia uśmiechnięta,
tańczą chłopcy i dziewczęta.

"Dzieci z całego świata" (wiersz Marty Berowskiej)

Różne są dzieci, ale czy wy wiecie,
ile naprawdę jest dzieci na świecie?
Jak żyją ? O czym marzą wieczorami ?
Rysują czy też bawią się klockami ?
Liu z Chin codziennie chodzi dość daleko
do szkoły, która stoi gdzieś nad rzeką.
I wieczorami nie ukrywa marzeń,
żeby w przyszłości być wiejskim lekarzem.
Tumbo z Afryki mieszka z rodzicami.
Dobrze się uczy w szkole pod palmami,
Jest jeszcze mały i umie niewiele,
Lecz bardzo chciałby być nauczycielem.
Joasia z Mławy pływa doskonale,
Pragnie w przyszłości zdobywać medale.
Johnny z Londynu ćwiczy w szkolnym klubie
I strzela gole, najlepiej jak umie.
Różne są dzieci. Różne domy mają.
Różnym językiem ze sobą rozmawiają.
Lecz gdyby w naszym kraju się zjawily,
Prędko by się z nami zaprzyjaźniły.

Wiersz A. Borowieckiej Dzieci świata

Kenijskie dzieci, kiedy dzień błędnie,
w blasku ogniska grają na bębnie.
Za to w Brazylii malutkie brzdące
łódką pływają po Amazonce.
Malce z Japonii noszą kimona
i mają bardzo dziwne imiona.
A w Australii całymi dniami
dzieci ścigają się z kangurami.
Kiedy w Grenlandii słońko zaświeci,
igloo budują szczęśliwe dzieci.
W Polsce natomiast, już od małego,
wszyscy bawimy się w chowanego.

Wiersz W. Fabera „Dzieci świata”

W Afryce w szkole ,na lekcji,
Śmiała się dzieci gromada,
Gdy im mówił malutki Gwinejczyk,
że gdzieś na świecie śnieg pada.
A jego rówieśnik, Eskimos,
też w szkole, w chłodnej Grenlandii,
nie uwierzył , że są na świecie
gorące pustynie i palmy.
Afryki, ani Grenlandii
my także jak dotąd nie znamy,
a jednak wierzymy w lodowce,
w gorące pustynie, w banany.
I dzieciom z całego świata
chcemy ręce uścisnąć mocno
i wierzymy, że dzielni z nich ludzie,
jak i z nas samych wyrosną.

Czy wiecie, że jako dzieci macie swoje prawa?

Konwencja o prawach dziecka –

międzynarodowa konwencja przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 20 listopada 1989 r.

Jest to dokument obowiązujący we wszystkich państwach świata z wyjątkiem USA – liczba ratyfikacji wynosi 116. W konwencji o prawach dziecka zostały spisane wszystkie prawa dziecka. Konwencja gwarantuje prawa dziecka, niezależnie od koloru skóry, wyznania czy pochodzenia. Polska jest inicjatorem jej uchwalenia. Konwencja weszła w życie w 1990 r.

W konwencji zapisane są:

prawo do życia i rozwoju, do tożsamości, obywatelstwa,
prawo swobody myśli, sumienia i wyznania, wyrażania poglądów,
prawo do ochrony życia prywatnego, rodzinnego, domowego,
tajemnicy korespondencji
prawo do wychowania w rodzinie i kontaktów z rodzicami w
przypadku rozłączenia z nimi,
prawo do wolności od tortur, poniżającego traktowania, przemocy
fizycznej lub psychicznej, wycisku, nadużyć ,
prawa społeczne, w tym prawo do odpowiedniego standardu
życia, opieki w instytucjach i zakładach, ochrony socjalnej,
ochrony zdrowia, rehabilitacji społecznej i zdrowotnej,
prawo do ochrony przed wyciskiem ekonomicznym,
podejmowaniem pracy w zbyt wczesnym wieku,
prawo do wypoczynku i czasu wolnego,
prawo dostępu do informacji i materiałów pochodzących z
różnych źródeł,
prawa do nauki, w tym prawo do bezpłatnej i obowiązkowej nauki
w zakresie szkoły podstawowej.

DZIECI NA RÓŻNYCH KONTYNENTACH

Dzieci mieszkające w różnych stronach świata różnią się od siebie wyglądem. Wygląd to kolor skóry, oczu, włosów, kształt ust, nosa i twarzy oraz wiele innych cech, które otrzymują od swoich rodziców. Różnią się także miejscem zamieszkania, sposobem porozumiewania się i wychowania.

Jak to się ma w **Afryce**? Na tym kontynencie dzieci mają ciemny kolor skóry, ciemne oczy i kręcone włosy, szerokie nosy i usta. Warto wiedzieć, że bardzo często mają daleko do szkoły i żeby tę odległość pokonać potrzebują kilkudziesięciu minut a czasami więcej. Nie każde dziecko może się w niej uczyć. Ich rodzice bardzo wczesnie angażują je w domowych obowiązkach, czasami ponad siły. Wraz z rodzinami dzieci te mieszkają w chatach budowanych z trawy, w domach wykonanych z mułu, gliny i gałęzi, z dachem zrobionym z liści i słomy. Dzieci afrykańskie mają znacznie większy kontakt z przyrodą tą dziką, jak i ze zwierzętami hodowanymi lub uprawą roślin niż dzieci europejskie. Tak jak wszystkie uwielbiają się bawić np. zabawy w rozpoznawanie nazw drzew i innych roślin, naśladowanie śpiewu ptaków i odgłosów zwierząt, a także kochają grę w piłkę nożną.

Azja to kontynent na którym mieszka najwięcej dzieci w takich między innymi państwach jak Chiny, Japonia, Indie, Iran, Mongolia i wiele innych. Jak wyglądają ? Na pewno inaczej i tak mają żółty kolor skóry, ciemne i proste włosy, skośne i ciemne oczy. Są niskiego wzrostu. Najważniejszymi opiekunami dzieci są ich dziadkowie nie rodzice. To oni towarzyszą swoim wnukom w codziennych czynnościach. Natomiast rodzice bardzo dużo pracują i mają niewiele czasu dla swoich dzieci. Wraz ze swoimi rodzinami część dzieci mieszka w domach „ opartych na szczudłach – palach” budowanych nad rzekami. Taki dom chroni przed nagłym przypiływem wody, przed zwierzętami lub owadami. Inne dzieci mieszkają w domach, które zostały wyrzeźbione w skałach.

Mali mieszkańcy Azji lubią zabawę, chodzą do przedszkola, szkoły i spędzają czas ze swoimi przyjaciółmi. Najbardziej popularną zabawą na południu Azji jest „rangoli” to tradycyjna sztuka tworzenia barwnych kompozycji na ziemi. Tworzą je z ziaren ryżu, piasku, zbóż, płatków kwiatów lub malują je kredą. W Japonii powstała specjalna technika składania papieru zwana origami.

W **Ameryce Północnej i Południowej** mieszkają Indianie, których kolor skóry określa się jako czerwony, charakterystyczny „orli nos”, ciemne włosy i oczy. To K. Kolumb odkrywając nowy ląd nadał taką nazwę ludom, których tam spotkał. Dziś uważa się Indian za rdzennych Amerykanów lub pierwszymi mieszkańcami Ameryki. Warto wiedzieć, że wszystkie plemiona indiańskie traktują Ziemię jako kogoś bliskiego, o kogo należy dbać i troszczyć się. Natomiast wszystkie żyjące istoty są uważane za obdarzone świadomością i należy im się szacunek. Mali Indianie mieszkają wraz z swoimi rodzinami w tipi czyli namiocie zbudowanym z drewna i skór zwierzęcych. Taka konstrukcja jest łatwa i prosta co pozwala na szybkie jej złożenie i rozłożenie w innym miejscu. Indianie zasłynęli z wyrobu canoe czyli łódki wyrzeźbionej, wydłubanej w pniu ściętego drzewa.

No i są jeszcze **Eskimosi**, którzy zamieszkują Grenlandię. Ponieważ jest bardzo zimno wszyscy mieszkańcy mają duży noszą futrzane ubiory okrywające ciało od stóp do głowy. Futro na odzież i buty pozyskiwane jest z upolowanych zwierząt. Podstawowym pożywieniem są ryby i mięso białych zwierząt. Nie jedzą w ogóle owoców i warzyw, ponieważ wśród lodu i śniegu nie można ich wyhodować. Dzieci na Grenlandii mieszkają w igloo budowane ze specjalnej wielkości wyciętych z lodu bloków a później układanych w okrągły dom. Taka konstrukcja pozwala przetrwać srogą zimę w cieple. W środku takiego domu jest jeden pokój, oświetlany lampką oliwną (w niej foczy tłuszcz). Lampka jest nie tylko źródłem światła, ale także źródłem ciepła.

Mamy eskimoskie nie wożą w wózkach ani na sankach swoich malutkich dzieci tylko noszą je w olbrzymich futrzanych kapturach.

Dzieci w **Europie** są mieszkańcami różnych europejskich krajów np. Francji, Niemiec, Szwecji, Włoch czy Polski. Większość dzieci ma jasną skórę oraz ciemne albo jasne włosy.

Aktualnie do Europy więc i do Polski przyjeżdżają i zostają na stałe cudzoziemcy czyli ludzie pochodzący z różnych stron świata. W związku z tym są oni częścią społeczeństwa. Można ich spotkać na ulicy, w sklepie, parku, szkole, przedszkolu. Można zauważyć że różnią się wyglądem. Mali Europejczycy wraz z rodzicami zamieszkują w różnorodnych domach np. w wieżowcach, domach jedno i wielorodzinnych. Biorą udział w zajęciach przedszkolnych, szkolnych oraz wielu poza lekcyjnych. Jednak niezależnie od tego gdzie mieszkają, niczym nie różnią się od swoich rówieśników z innych krajów wszystkie lubią się bawić.

Inni, jednak tacy sami...

Dzieci z różnych zakątków świata znacznie różnią się od siebie. Lubią różne zabawy, potrawy oraz inaczej są wychowywane. Mieszkają w różnych domach, inaczej chodzą ubrane, mają różny kolor skóry, włosów, oczu. Jednak niezależnie od tych różnic na pewno chcą być kochane, chcą czuć się bezpiecznie w rodzinie i poza nią oraz móc bez troski się bawić. Pomimo, że się różnią od siebie, czasami nawet bardzo, to każde dziecko na świecie ma marzenia i pragnienia, radości i smutki. Inny nie znaczy gorszy. Inni, a jednak tacy sami.

Życzymy Wam Kochani Uczniowie wiele radości, zdrowia i wszystkiego o czym marzycie z okazji Waszego Świąta.

Opracowanie: Ewa Klaus i Lidia Zasada